

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/350/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112223055
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112223055.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO 45 535 108, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO 36 862 711, proti odporkyňi: H. J., bytom M. XXX/X, Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Jospia Andriča 1, o zaplatenie 331,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 15C/260/2012-41 zo dňa 10. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 82,44 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,43 eur za obdobie od 12.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 36,69 eur za obdobie od 12.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 36,66 eur za obdobie od 12.11.2009 do zaplatenia a zo sumy 1,66 eur za obdobie od 12.12.2009 do zaplatenia. Konanie v časti o zaplatenie 248,95 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.12.2010 do zaplatenia zastavil. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 29,21 eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie a zistil, že odporkyňa ako účastník a spoločnosť T-mobile Slovensko, a.s. ako podnik uzatvorili spolu dňa 13. februára 2009 zmluvu o pripojení, podľa ktorej sa menovaná spoločnosť zaviazala odporkyňi poskytovať verejnú telefónnu službu a s tým súvisiace služby a odporkyňa sa zaviazala platiť za poskytované služby cenu podľa platnej tarify. Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa o zaplatenie 82,44 eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne. Odporkyňa sa zmluvne zaviazala platiť spoločnosti Slovak Telekom, a.s /predtým T-mobile Slovensko, a.s./ za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Z ceny poskytnutých služieb, ktoré boli vyfaktúrované odporkyňi faktúrami v celkovej sume 82,44 eur však odporkyňa neuhradila v lehote splatnosti jednotlivých faktúr nič. Pohľadávka na zaplatenie uvedenej ceny za poskytnuté služby proti odporkyňi bola preukázane postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa. Súd preto konštatoval, že navrhovateľ sa dôvodne v súlade s citovaným ustanovením § 80 písm. c) O.s.p. domáhal aby súd rozhodol o splnení povinností, ktoré odporkyňi vyplývajú z uzatvorenej zmluvy - záväzkového vzťahu medzi účastníkmi, konkrétne povinnosti zaplatiť cenu poskytnutých služieb. Preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie navrhovateľom uplatnenej ceny služieb 82,44 eur. Keďže odporkyňa v stanovenej lehote splatnosti jednotlivých faktúr nezaplatila navrhovateľovi dlžnú cenu služieb, dostala sa s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania a navrhovateľovi vzniklo

právo požadovať od nej aj úrok z omeškania z každej jednotlivéj fakturovanej dlžnej sumy a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Pretože si navrhovateľ v podanom návrhu uplatnil aj toto právo na zaplatenie úroku z omeškania súd odporkyňu zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých fakturovaných cien služieb odo dňa nasledujúcom po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia a to vo výške 9 % ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá bola platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Konkrétne tak súd odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,43 eur za obdobie od 12.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 36,69 eur za obdobie od 12.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 36,66 eur za obdobie od 12.11.2009 do zaplatenia a zo sumy 1,66 eur za obdobie od 12.12.2009 do zaplatenia. Pretože v zostávajúcej časti, o zaplatenie 248,95 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 28.10.2010 do zaplatenia, vzal navrhovateľ svoj návrh späť, súd konanie v tejto časti podľa § 96 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sa o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh. V danej právnej veci bola v konaní pomerne úspešnejšia odporkyňa, keď zastavenie konania v časti o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom je potrebné považovať za jej úspech, pretože k zastaveniu došlo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a preto súd odporkyňu náhradu trov konania nepriznal. V zmysle už uvedených ustanovení § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane v konaní úspešnej odporkyne, keď tento si náhradu trov konania uplatnil. Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania v sume 29,21 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom JUDr. Jozefom Kempom, konkrétne tarifnej odmeny a režijného paušálu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov 21,58 eur a režijný paušál 7,63 eur, vyjadrenie zo dňa 21.12.2012 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods.3 citovanej vyhlášky 21,58 eur a režijný paušál 7,63 eur), teda spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 58,42 eur. Pomer úspešnosti odporcu v konaní, ktorý sa uplatní aj pre náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vystupoval na jej strane je 50 %, preto úspech odporcu 248,95 eur - úspech navrhovateľa 82,44 eur v pomere k predmetu konania 331,39 eur, t.j. $248,95 - 82,44 = 166,51$; $166,51 : 331,39 \times 100 \% = 50 \%$. Takto súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu vo výške 50 % z trov konania, teda 27 % zo sumy 58,42 eur, t.j. 29,21 eur.

Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) a § 132 O.s.p. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex off. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevniesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnuť z úradnej povinnosti. Navrhovateľ ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na

zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napríklad Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4000 eur.

Odporca ani vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd napadnutý výrok preskúmal čo do rozsahu a dôvodov odvolania, nakoľko odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný. Uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Povinnosť nahradiť trovy konania sa v zmysle § 142 O.s.p. spravuje zásadou úspechu vo veci.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplata čiasťky 331,39 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 82,44 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,43 eur za obdobie od 12.09.2009 do zaplata, zo sumy 36,69 eur za obdobie od 12.10.2009 do zaplata, zo sumy 36,66 eur za obdobie od 12.11.2009 do zaplata a zo sumy 1,66 eur za obdobie od 12.12.2009 do zaplata. Konanie v časti o zaplata 248,95 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 12.04.2010 do zaplata súd zastavil. Dôvodom zastavenia konania v uvedenej časti bola skutočnosť, že navrhovateľ zobral v tejto časti návrh späť. V zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý mal vo veci čiastočný úspech má právo na pomernú náhradu trov konania v závislosti od rozdelenia náhrady trov konania súdom. V predmetnej veci pomer úspechu (75 %) a neúspechu (25 %) odporkyne prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa, a preto by odporkyni patrila vo vzťahu k navrhovateľovi náhrada trov konania v miere 50 % (75 % mínus 25 %). Odporkyňa si však v konaní žiadne trovy neuplatnila, z obsahu spisu jej trovy konania nevyplývajú, a preto jej súd ich náhradu nepriznal. Vzhľadom na prevažný úspech odporkyne vo veci, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jeho strane a to v pomere, v akom vzniklo samotnej odporkyni, t.j. 50 %.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 29,21 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 21.12.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku nedovoleného plnenia v časti zmluvnej pokuty, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.